

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 Cad 18/2007 - 87,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 2. 2006, č. j. 2007/14480 - 212, a současně požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě.

Městský soud v Praze usnesením ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 Cad 18/2007 - 87, žalobci neustanovil zástupce z řad advokátů. S odkazem na ustanovení § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k závěru, že žalobce, který k výzvě soudu pravdivě nedoložil své osobní, majetkové a výdělkové poměry, neprokázal tak, že splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů, a proto soud žalobci advokáta neustanovil.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti uvedenému usnesení kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá jeho zrušení. Jak vyplývá z obsahu podání, kasační stížnost podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatel odkazuje na

některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a žádá, aby mu byl ustanoven zástupcem advokát JUDr. Vít Vohánka, který ho v řízeních u městského soudu již zastupuje.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, přičemž zjistil, že je podána osobou oprávněnou a je proti označenému usnesení přípustná za podmínek ustanovení § 102 a § 104 s. ř. s. Přestože v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu musí být stěžovatel, který sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, vyžadované podle zvláštních zákonů pro výkon advokacie, zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s., Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, že v řízení, v němž kasační stížnost směřuje proti usnesení krajského soudu o zamítnutí žádosti na ustanovení zástupcem, není třeba splnění této podmínky již z povahy věci vyžadovat.

Nejvyšší správní soud napadené rozhodnutí krajského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Z obsahu kasační stížnosti lze zjistit, že se stěžovatel dovolává důvodu kasační stížnosti uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy tvrzené nezákonnosti, spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně:

Ze spisu Městského soudu v Praze vyplývá, že tento soud přípisem ze dne 23. 10. 2008 řádně stěžovatele vyzval k doložení jeho majetkových poměrů s tím, aby předložil vyplněné a podepsané „Potvrzení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“, a to ve lhůtě dvou týdnů od doručení této výzvy. Stěžovatel k výzvě soudu zaslal vyplněné „potvrzení“ ze dne 14. 11. 2008, ve kterém všechny údaje ohledně příjmů z pracovního (obdobného) poměru, dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti, z hmotného a sociálního zabezpečení a další příjmy, ponechal nevyplněné. Jediné, co stěžovatel vyplnil, byl údaj o osobním majetku, kde uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku. V údajích o výtěžkových a majetkových poměrech manželky, s níž žije ve společné domácnosti, pak stěžovatel pouze uvedl, že je spoluvlastníkem rodinného domku.

Městskému soudu v Praze je z jeho rozhodovací činnosti známo, že rozhodnutím ze dne 4. 9. 2007 uvolnila Česká správa sociálního zabezpečení stěžovateli od 2. 12. 2003 výplatu částečného invalidního důchodu podle ustanovení § 54 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění a částečný invalidní důchod činil podle rozhodnutí celkem 4790 Kč měsíčně s tím, že od ledna 2007 podle nařízení vlády č. 461/2006 Sb. náleží částečný invalidní důchod ve výši 5820 Kč měsíčně. V rozhodnutí bylo rovněž uvedeno, že důchod bude stěžovateli vyplácen od října 2007 a doplatek na důchodu za dobu od 3. 8. 2004 do 1. 10. 2007 ve výši 203 997 Kč byl již stěžovateli vyplacen. Nejvyššímu správnímu soudu je

z jeho rozhodovací činnosti známo, že manželka žijící se stěžovatelem ve společné domácnosti je poživatelkou invalidního důchodu.

Z uvedeného vyplývá, že stěžovatel zaslal soudu „potvrzení“, které nevyplnil pravdivě. Rovněž údaje o výdělkových a majetkových poměrech manželky jsou nepravdivé.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Pro ustanovení zástupce účastníkovi řízení ve smyslu citovaného ustanovení musí být splněny dvě podmínky, a to jednak předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a jednak potřeba ochrany práv účastníka řízení. Osvobozen od soudních poplatků může být dle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky. Podle citovaného ustanovení, jakož i podle judikatury Nejvyššího správního soudu je povinnost doložit nedostatek prostředků jednoznačně na účastníkovi řízení, aby soud mohl posoudit, jsou li splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Stěžovatel v „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce“ neuvedl údaje o svých příjmech z přiznaného částečného invalidního důchodu a neuvedl, že jeho manželka je poživatelkou invalidního důchodu, takže jeho tvrzení, že nemá dostatečné prostředky, což je důvodem pro osvobození od soudních poplatků, neodpovídá jeho skutečným poměrům. Za tohoto stavu městský soud postupoval správně, když stěžovateli zástupce pro řízení o žalobě neustanovil.

Nejvyšší správní soud tedy po posouzení námitek uplatněných v kasační stížnosti uzavírá, že neshledal nezákonnost rozhodnutí Městského soudu v Praze. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda

senátu